

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی: پسر جوانی را تصور بفرمایید که از لحاظ عاطفی به شدت تحت فشار قرار دارد. به گونه ای که از کودکی در یک خلأ رشد کرده و تا این سن رسیده است. در محیط دانشگاه دخترها و پسرها با یکدیگر روابط خارج عرفی دارند که برای این فرد تعریف نشده است و نمی‌خواهد وارد این عرصه شود. از طرفی پدر و مادرش حاضر نیستند قدمی در راه ازدواج این جوان بردارند و معتقد هستند که باید به سن ۳۰ سالگی حداقل برسد تا توانایی مالی این امر را داشته باشد. با اینحال که او سرکار می‌رفت و درآمد داشت در کنارش هم تحصیل می‌کرد و عملاً فشار بالایی را تحمل می‌کرد، او را جدی نگرفتند و برایش اقدامی نکردند. این پسر جوان رفقای داشت که آنها نیز ازدواج کردند و الان واقعا هیچکس را ندارد. حتی خواهر یا برادری که با آنها گفتگو کند و حتی والدینش از صحبت امتناع می‌کنند. انسان دینداری است و واقعا می‌خواهد که در مسیر بماند. با این وجود این خلأ روز افزون است و جوان دیندار قصه هر روز به سمت افسردگی شدیدتری پیش می‌رود. ضمن اینکه می‌خواهد این قضایای بیست و چند ساله در مسیرش بسوی خدا برایش مشکل‌ساز نشود (چون نداشتن عواطف و نرسیدن احساسات موجب قسی القلب شدن شخص می‌شود و روز به روز سنگدل تر از قبل می‌شود بطوری که نقاشی و خطاطی ای که کار می‌کرد را دیگر نمی‌تواند اجرا کند و او که شاعر خوبی هم بود دیگر نمی‌تواند حتی یک بیت شعر بگوید). از منظر دیگر هم که خب نمی‌داند برای ازدواجش باید چه کند چون خانواده ای بشدت ناامید دارد که همه چیز را در پول می‌بینند؛ طوری که اگر دختری قبول کند با این شرایط، خانواده خود پسر قبول نخواهند کرد. و حالا با این دو مشکل اساسی دست و پنجه نرم می‌کند و دینش واقعا در خطر است زیرا خود را مبرای از گناه نمی‌داند. لطفا راهنمایی بفرمایید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم آن است که در این شرایط حساس نیز متوجه سخن خداوند در قرآن شویم که می‌فرماید: «وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْزِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ» و البته باید مردان بی‌زن و زنان بی‌شوهر و کنیزان و بندگان شایسته خود را به نکاح یکدیگر درآورید، اگر آن مردان و زنان امکان ازدواج برایشان نبود؛ خدا به لطف و فضل خود آنان را نسبت به این امر از فضل خود به نحوی بی‌نیاز و مستغنی می‌نماید. توجه به این آیه حکایت از روحانیتی است که برای انسان پیش می‌آید که آن، بالاتر از آن چیزی است که آن جوان گمان

می‌کرد و در این بستر، آرام‌آرام راه‌های لازم گشوده می‌شود که آن، به جهت عفاف‌ی است که آن جوانان پاس داشته‌اند. موفق باشید